Людмила Чижова

ОСІНЬ

Осінь, осінь, дивна й золота,
Павутиння в коси запліта,
День і ніч гаптує собі шати,
На тумани й сонечко багата.

Їй вітри слугують буйногриві,
Всі стежини виметуть дбайливо,
А дощі, такі ще теплі з літа,
Поспішають всю пилюку змити.

І горять осінні гарні квіти,
Навкруги все ніжністю залито.
Осінь у вінок з листків кленових
Додає ще грона калинові.

ПЕЙЗАЖ

Пейзаж осінній –
Марево чи сон.
Не відірвати
Погляду від дива.
Палітра грає
Сяйвом кольорів,
Напрочуд все
Принадно і звабливо.

Милуюся,
Німію від краси,
Боюсь цю тишу
Подихом злякати,
Лиш золото
На плечі сипле лист
І переповнено
У серці благодаті.

ОДРУЖИЛИ ОСІНЬ З ВІТРОМ

Одружили Осінь з Вітром -
Із безжальним та суворим.
Він на сукню їй насипав
З літа теплі-теплі зорі,

Ніжний дарував серпанок
І росою мив їй ноги,
Щоб його кохала вірно
Одного - і більш нікого.

Тільки осінь мила й тиха
Не змогла для нього жити.
Вітер люто розмахнувся,
Вдарив холодом сердито,

Сукню розірвав на шмаття.
Осінь довго сльози лила,
І тремтить на вітрі боса,
Не зламала її сила.

СИНИ ОСЕНІ

Було в Осені **три сина** -
Величаві, гарні, сильні.
Всі по черзі стали знатно
У свій час господарювати.

Кожен лад давав в господі,
Особливе щось знаходив,
Щоб порадувати Осінь,
І дарунки їй приносив:

I

Місяць **Вересень** – найстарший,
Найулюбленіший, перший,
Повен сонячного світла,
Весь усміхнений, привітний,
І такий він роботящий...
Звісно, в матері найкращий.
Обійде сади дбайливо,
Струсить долу груші й сливи,
Нагадає людям вчасно,
Що в саду ще фруктів рясно,
Ще картоплю не копали
І припасів не надбали,
Гарбузи лежать на полі,
Їм же місце у стодолі.
Ще встигає він зробити
Виставку осінніх квітів.
Всіх пташок, що не зимують,
Враз у вирій налаштує.

II

А середній, **Жовтень**, місяць
Тихо працював на місці.
Він маляр був дуже вправний,
Фарбував листочки славно:
Жовтим – трепетну берізку,
І вогнем шипшини низку.
У багрянець - чуби клена,
Лиш сосна одна зелена.
І мінялись безупинно
Дивні всі його картини.
Сам одягнений казково -
То ж бо майстер винятковий.
Квітами буяли шати
І раділа Осінь-мати.

III

Третій місяць – **Листопад**,
Наймолодший в сім'ї брат.
Він такий чомусь суворий,
У хмарки ховає зорі.
Часом він буває злющим,
Верховіттям грізно свище,
Крутить віхолу із листя,
Геть зриває їх із місця
І жбурляє, скільки може,
Їх в обличчя перехожим.
Він дорогу ним встеляє,
Зиму в гості закликає.
А Зима в дорогу саме
Ремонтує собі сани.

14 жовтня –
Свята Покрова

ПОКРОВА

Середина Осені –
Святкуєм Покрову,
Густо землю вкрити
Листячком готову,

Де дощем, де снігом
І таке буває...
Ділить навпіл Осінь
Покрова святая.

З того дня ведеться:
Вже тепла нема,
Бо яка Покрова -
То така Зима.

ДИВИНА!

І

У жовтні випав сніг,
День і ніч все сипав безупинно,
І на землю, що не відцвіла,
Білосніжна уляглась перина.

Всі ялини в білому вбранні,
Ніби у серпанку наречені,
Бережно гойдали цей дарунок
На гілках пухнастих і зелених.

Із небес нечутно падав сніг,
Сипав радість ту щемку дитячу,
Що буває лише уві сні,
Коли небо і сміється, й плаче.

II

В листопаді розквітла фіалка:
Щось природа таке натворила,
Мов у казці, далекому квітню
Повернути права уступила.

Та без сонечка квітка замерзла
І схилилась під вітром безсило,
Але пахне фіалка весною
Так забуто і трепетно мило.

1 жовтня – день Ярини. Цей день ще називають „журавлиним літом”.

ЖУРАВЛЯТКО

По горбах високих
Відступало літо.
За ним журавлятко
Полетіло слідом.
Журавлиха-мама
Крила розметала,
Все його шукала,
Жалібно гукала.
А мале й уперте
Крила збило зовсім,
В літо не вернулось,
А зустріло Осінь.

У ДОРОГУ

Сіли ластів’ята на дротах,
Погойдались і засумували,
Тільки-но навчилися літать,
Глядь, а літа як і не бувало.

Вже настали вересневі дні,
Ще не звичні їхні пружні крила,
Але час збиратися в гурти,
До весни лишати край свій милий.

ЗИМОВИЙ ПРИВІТ

Перший зимовий привіт –
Квіти, морозом прибиті,
За ніч каштановий лист
кинув оголені віти.

Сивою стала трава,
Тиша дзвенить над землею,
Сонечко знову права
Свої повертає над нею,

Всміхнеться на весь небосхил,
Лагідно всіх обігріє -
І діаманти роси
Сяють в промінні надії.

ЕТЮДИ

Осінь - щедра пора весіль,
Час духмяного короваю,
Вся в зажурі та у піснях,
Нас у зиму благословляє.

* * *

Земля готується на зиму,
Поля дощем ретельно випрала,
По килиму пшениць озимих
Летить зайча веселим вистрибом.

Літературно-художнє видання

Людмила Яківна Чижова

Осіннє диво

Вірші для дітей середнього віку

На обкладинці малюнок «Фея – золота осінь»
Цимбалюк Даші,
11 років, студія «Мауглі»
при міському Будинку вчителя.

Тип. ЧП И.А. Гудым. Тел. 8(0512)352336, 352018.